

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 223/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Z. R., Č., zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Revúca v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. R. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. mája 2010 doručená sťažnosť Z. R., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. Č., H., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Revúca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 18. februára 2000 okresnému súdu žalobu o zaplatenie sumy 1 452,40 € z dôvodu nezaplatenej mzdy a náhrady mzdy proti odporcovi v 1. rade G., výrobné družstvo v likvidácii, S.; odporcovi v 2. rade G., výrobné družstvo, S.; odporcovi v 3. rade V., výrobné družstvo, L., a odporcovi vo 4. rade G. S. (ďalej len „odporcovia v 1. až 4. rade“). Okresným súdom bola vec pôvodne vedená pod sp. zn. 2 C 120/2000.

Okresný súd rozhodol vo veci prvýkrát rozsudkom z 19. apríla 2001 tak, že žalobe sťažovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Proti rozsudku podali odporcovia v 1. až 3. rade odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 12 Co 2154/2001 z 15. novembra 2001 rozsudok okresného súdu z 19. apríla 2001 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že „v priebehu roku 2001 až 2006 súd vo veci nekonal a nebol vykonaný žiaden procesný úkon“.

Listom z 20. decembra 2006 okresný súd sťažovateľovi oznámil, že *„na odporcu Vianočné ozdoby VD Lubeník bol uznesením KS v Banskej Bystrici vyhlásený konkurz, a preto sa toto konanie v čase vyhlásenia konkurzu zo zákona prerušuje“.*

V priebehu roku 2007 a 2008 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby oznámil, *„či si predmetný nárok uplatnil v konkurznom konaní a aby súdu predložil a navrhol vykonať dôkazy na preukázanie správnosti žalovanej pohľadávky“.*

Okresný súd následne nariadil pojednávanie vo veci na 24. november 2008, ktoré bolo odročené pre účely doplnenia dokazovania.

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ „zaslal 26. augusta 2010“ (26. augusta 2009, pozn.) predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní.

V odpovedi zo 6. októbra 2009 predseda okresného súdu uviedol, že „*nezistil nečinnosť sudcu a ani také konanie, ktoré by bolo možné považovať za zavinené prieťahy v konaní...*“. Ku konaniu, ktoré sa viedlo pred znovuzriadením Okresného súdu Revúca, teda pred 1. januárom 2008 (obdobie rokov 2000 – 2007), sa predseda okresného súdu nevyjadril, pretože vec bola v tomto období vedená pôvodným okresným súdom a neskôr Okresným súdom Rimavská Sobota.

Sťažovateľ s uvedeným konštatovaním predsedu okresného súdu nesúhlasil, ale vzhľadom na skutočnosť, že mu 30. septembra 2009 bolo doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na 20. október 2009, nepodal predsedovi krajského súdu žiadosť o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti.

Na pojednávaní konanom 20. októbra 2009 okresný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 5 C 56/2008 vo veci tak, že „*odporcovia v rade 1 - 4 sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 317,17 €... - mzdu za mesiac marec 1999 spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1. 6. 1999 do zaplattenia, sumu 148,58... - mzdu za mesiac apríl 1999 spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1. 6. 1999 do zaplattenia a sumu 740,04 €... brutto - odstupné spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1. 6. 1999 do zaplattenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z nich v rozsahu tohto plnenia zaniká povinnosť ostatných odporcov*“. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh sťažovateľa zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podali odporcovia v 1. a 2. rade odvolanie. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 15 Co 22/2010 z 31. marca 2010 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými odporcom v 1. až 4. rade uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 317,17 € s príslušenstvom, sumu 148,58 € s príslušenstvom a sumu 740,04 € s príslušenstvom a ktorým odporcom v 1. až 4. rade uložil povinnosť nahradiť

sťažovateľovi trovy konania. Zároveň krajský súd uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi trovy odvolacieho konania.

Sťažovateľ v sťažnosti poukázal na čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého podstatou, účelom a cieľom je podľa neho odstránenie stavu právnej neistoty účastníka v konaní.

Sťažovateľ tiež v sťažnosti argumentoval, že v danom prípade nejde o zložitú vec z hľadiska skutkového stavu ani právneho posúdenia a ani sťažovateľ žiadnym spôsobom nezapríčinil prieťahy v konaní. Za jedinú podstatnú príčinu zbytočných prieťahov preto sťažovateľ považuje postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 120/00 a sp. zn. 5 C 56/2008 a postup Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. RA 2 C 120/00.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo Z. R... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Revúca v konaní o zaplatenie 1.452,40 € vedenom pod sp. zn. 5 C 56/2008 porušené bolo.

Z. R. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.000,- €, slovom päťtisíc eur, ktoré je Okresný súd Revúca povinný vyplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd Revúca je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia advokátovi JUDr. J. Č... vo výške 303,31 do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd už judikoval, že v kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti. (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa možno ustáliť, že namieta porušenie svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a základného práva na prerokovanie svojej veci

bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 56/2008.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom.

Lehota dvoch mesiacov na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde by mala podľa názoru ústavného súdu vyjadrovať dobu, ktorá je postačujúca na uplatnenie účinnej ústavnej ochrany sťažovateľom a zároveň rešpektuje aj princíp právnej istoty (III. ÚS 186/02).

Predmetná sťažnosť zo 4. mája 2010 bola ústavnému súdu doručená 21. mája 2010, teda v čase, keď vo veci už okresný súd nekonal, a teda nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu práv sťažovateľa. Konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 C 56/2008 bolo skončené rozsudkom z 20. októbra 2009.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu 21. mája 2010, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a tým je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu pre oneskorenosť.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2010